

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2241/06
19.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Јеленом Тишма-Јовановић, записничарем, одлучујући по тужби тужиоца "АА", против туженог Републике Србије - Републичке радиодифузне агенције - Савета Републичке радиодифузне агенције, Београд, Чика Љубина број 8, ради поништаја Одлуке о привременом одузимању привремене дозволе за емитовање телевизијског програма по основу члана 119. Закона о радиодифузији у трајању од 30 дана, број: 238/06 од 25. 04. 2006. године, у поступку одузимања привремене дозволе за емитовање телевизијског програма, у нејавној седници већа, одржаној дана 19. 05. 2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА Одлука о привременом одузимању привремене дозволе за емитовање телевизијског програма по основу члана 119. Закона о радиодифузији у трајању од 30 дана, број 238/06 од 25. 04. 2006. године, Савета Републичке радиодифузне агенције.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореном Одлуком туженог органа, тужиоцу је привремено одузета привремена дозвола за емитовање телевизијског програма у трајању од 30 дана, за период од 25. априла до 25. маја 2006. године, због тешког нарушавања начела регулисања односа у области радиодифузије из члана 3. Закона о радиодифузији и кршења одредаба члана 26. Закона о радиодифузији, ставом три диспозитива је одлучено да је за извршење наведене одлуке надлежно одговорно лице у "АА" и утврђено је да је одлука коначна.

Тужилац је благовремено поднео тужбу, којом је покренуо овај управни спор, у којој оспорава законитост Одлуке туженог органа, због битних повреда правила поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права. Навео је да је погрешно позивање туженог органа на континуитет повреде закона проистекле из мере изречене још 2004. године, с обзиром да се ова мера односи на повреду уређивачке политике у време председничке кампање. Истакао је и то да нису дати разлози на који начин је тужилац тешко нарушио начела регулисања односа у области радиодифузије из члана 3. и 26. Закона о радиодифузији ("Службени гласник РС", бр. 42/02...79/05). Предложио је да се тужба уважи и поништи оспорена Одлука.

Суд је доставио туженом тужбу на одговор и захтев за достављање управних списа дана 09. 05. 2006. године, и оставио му рок од 8 дана, па како је овај рок протекао, а тужени није доставио списе, то је суд на основу овлашћења из члана 29. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), оценом достављене оспорене Одлуке утврдио да оспорена Одлука садржи недостатке који спречавају оцену њене законитости, што представља разлог за уважавање тужбе у управном спору.

Из образложења оспорене Одлуке види се да је тужени орган привремено одузео привремену дозволу за емитовање телевизијског програма, по основу члана 119. Закона о радиодифузији у трајању од 30 дана, због тешког нарушавања регулисања односа у области радиодифузије, из члана 3. Закона о радиодифузији и кршења одредбе члана 26. истог Закона. Забрана емитовања телевизијског програма односи се на период од 25. 04. до 25. 05. 2006. године, а за извршење наведене Одлуке надлежно је одговорно лице "АА". Ставом четири диспозитива Одлуке констатована је њена коначност.

У образложењу оспорене Одлуке наведено је да је она донета приликом редовног надзора над радом емитера, којом приликом је Стручна служба Републичке радиодифузне агенције констатовала низ неправилности у информативно-политичком програму телевизији "АА", а након објављивања Одлуке Савета Републичке радиодифузне агенције о издавању дозвола за емитовање радио и телевизијског програма 19. 04. 2006. године. Тужени орган констатује да је у периоду од 20. 04. до 25. 04. 2006. године наведена телевизија прекршила одредбе члана 3. став 1. и 2, члана 68. став 1. и члана 26. Закона о радиодифузији уз делимично цитирање наведених законских одредби, па је донео цитирану Одлуку имајући у виду овлашћења из члана 18. став 6. Закона о радиодифузији, а сходно члану 28. став 7. Закона о телекомуникацијама.

У образложењу се такође констатује да тужилац, ни после јавног упозорења туженог органа изреченог 01. 09. 2004. године, као и изјашњења ББ, главног и одговорног уредника, о учињеним повредама обавеза, није променио уређивачки став.

Одредбом члана 29. Закона о управним споровима прописано је да ако суд не одбаци тужбу на основу члана 27. став 2. или члана 28. овог Закона, а нађе да оспорени управни акт садржи такве недостатке који спречавају оцену законитости акта, може пресудом поништити акт и без достављања тужбе на одговор. Значи, суд може пресудом поништити оспорени управни акт и без достављања тужбе на одговор, ако нађе да оспорени управни акт садржи такве недостатке који спречавају оцену законитости акта.

Према одредби члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01), образложење решења, осим у једноставним управним стварима, садржи, између осталог, утврђено чињенично стање и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Према оцени Врховног суда Србије, приликом доношења оспорене одлуке цитиране су само одредбе Закона о радиодифузији, али тужени није у образложењу навео изведене доказе на основу којих би утврдио одлучне чињенице за правилну примену материјалног права. Чињенично стање није ни утврђено, па се због тога не може испитати законитост оспорене Одлуке, која по садржини и доносиоцу, представља решење у управном поступку.

У образложењу оспорене Одлуке није цитирана садржина јавног упозорења изреченог 01. 09. 2004. године као и изјашњење главног и одговорног уредника тужиоца о учињеним повредама обавеза, због чега је изостала оцена доказа, у смислу одредбе члана 10. Закона о општем управном поступку, како би се из утврђених чињеница извео закључак према коме "АА" није променила свој уређивачки став.

Због указаних повреда правила поступка из члана 199. став 2. и члана 10. Закона о општем управном поступку, тужени орган и није могао да изведе правилан чињенично-правни закључак о извршеним повредама законских обавеза тужиоца, као правном основу за примену члана 63. Закона о радиодифузији, на основу кога је тужени оспореном Одлуком привремено одузео тужиоцу привремену дозволу за емитовање телевизијског програма.

Са изнетих разлога, овај Суд је тужбу уважио и поништио оспорену Одлуку, због очигледне незаконитости у њеном доношењу, у смислу одредбе члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. Закона о управним споровима, а примедбе суда из ове пресуде обавезне су за тужени орган, у смислу одредбе члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 19. 05. 2006. године, У. број 2241/06

Председник већа-судија

Љубодраг Пљакић, с.р.

Записничар

Јелена Тишма-Јовановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ